

SEÇİMİN ARDINDAN SADE VATANDAŞ OLARAK DÜŞÜNDÜKLERİM

Bu yazımı kaleme alırken Diyarbakır ve Malatya dışında ülkemizin diğer yerlerinde çok şükür kanlı bir hadise olmadı. Buralarda vefat eden kardeşlerime rahmet, yaralılara da Allah'tan şifalar diliyorum. Keşke buralarda da kan dökülmesiydi.

Seçim propagandası sırasında gerek liderlerin, gerekse mahalli siyasetçilerin konuşmaları yanında bazı vatandaşlarımızın sosyal medyadaki paylaşımları nedeniyle birbirimizden bu denli uzak oluşumuz şahsen beni gerçekten kaygılandırdı. Bundan sonraki seçimlerde birbirimizden uzaklaştırıcı konuşmaların, gönül ve yürek yaralayan paylaşımların yapılmaması için sade bir yurttaş olarak düşüncelerimi siz okurlarımla paylaşmak istedim.

Batıdaki yüz yıl savaşlarını hatırlarsınız. Yüzyıl savaşlarında akıtılan kan, mezhep savaşları yüzündendir. İslam dünyasında Kerbela hadisesinden sonra oluşan Sünni ve Şii mezhepler arasındaki kavgaları ve akıtılan kanları düşünün. Salim bir kafa ile düşünüldüğünde dün yapılan ve günümüzde de halen yapılmakta mezhep kavgalarının ne kadar anlamsız olduğunu görürüz. Mezhepler konusunu öğrencilerime anlatırken hep şu misali vermişimdir. Maksat Manisa'nın bağrını yasladığı Spil dağının zirvesi at alanına çıkmak ise buraya Kemalpaşa tarafından, Manisa ağlayan kaya tarafından, Karaoğlanlı tarafından çıkan yollardan biriyle at alanına çıkabiliriz. Buraya çıkmak isteyen kardeşimiz, kendisine göre hangi yoldan çıkmak isterse tercihi ona bırakalım. Bunun için "İlle de ağlayan kaya tarafından çıkacaksın" dersek, aramızda kavga ve münakaşanın çıkmayacağına kimse garanti veremez. Mezhep de kelime anlamıyla **"görüş, tutum, fikir, takip edilen yol"** anlamına gelir. Terim olarak da **"kendi içinde tutarlı bir metot ve düşünce sistemine sahip olup belli fikir ve şahıslar etrafında oluşan hareketlere verilen isimdir."** Kısacası mezhep de Allah'a giden bir yoldur. Kul da Rabbi'ne kavuşmak için hangi yolu tercih ederse varsın oradan yoluna devam etsin. İlle de **"benim mezhebimin yolunu izleyeceksin"** dayatmanın hiç bin mantığı yoktur. Partiler de ülkesini kalkındırmak, milletine hizmet etmek amacıyla aynı fikir ve misyonda olan insanların bir araya gelerek seçimle iktidara gelmek için belli fikirler dâhilindeki teşkilatlanmalarına **"Parti"** diyoruz. Mezheplerin amacı kendilerine göre doğruluğuna inandığı, doğru yol

olarak gördüğü yoldan Rabbi'ne kavuşmak, partiler de fikirlerinin doğruluğunu savunarak, halkı inandırarak seçim yoluyla iktidara gelmektir. Bütün dünyada olduğu gibi bizde de seçimler en heyecanlı, en hadisedi geçen günlerdir. 31 Mart da çok şükür kazasız belasız bu heyecanı doruk noktasıyla yaşadık. Fakat şunu özellikle belirtmemiz gerekir ki torunlarımızın torunları, gelecek nesillerimiz boyunca hepimiz bir gemide uzun yolculuğa çıkmış insanlarız. Gemi bizimdir. Hedefimiz de geminin rotası ne kadar başka olursa olsun aynıdır. Rota üzerinde düşüncelerimiz başka başka olabilir. Kimimiz kuzeyden, kimimiz güneyden, kimimiz doğudan, kimimiz batıdan geleceğe varmanın daha kolay olacağını düşünebiliriz. Fakat gemiyi yolundan alıkoymaya veya içinde bizimle beraber bulunanlara, mezheplerde olduğu gibi sırf bizden farklı düşünüyorlar diye kızmağa, onlardan nefret etmeye hakkımız yoktur. Zaman zaman farklılığımız zenginliğimiz diye övünüyorsak, farklı düşünceler de zenginliğimiz olmalıdır. Ama farklı düşüncelerimizden dolayı birbirimizi horlamayalım, küçümsemeyelim. İnanın ki farklı düşünceler, olumsuz eleştiriler bile insanın ufkunu genişletiyor. Türkiye genelinde Cezaevlerinde, üniversitelerde, liselerde ve halk eğitimlerde eğitim semineri ve konferanslar veriyorum. Denizli Anadolu güneşi, Bergama Manşet Kuzey Ege tv., Yeni Manisa gazetesi ile Manisahaber ajansı internet sitelerinde yazılar yazıyorum. Yukarıda da söz ettiğim gibi olumlu dönüşlerden ziyade olumsuz eleştiriler daha çok hoşuma gidiyor. Onlar vasıtasıyla çalışmalarım daha da olgunlaşıyor. Her insanın değişmeyen temel bir ihtiyacı vardır. O da takdir edilmek, beğenilmek ve adam yerine konulma ihtiyacıdır. Bu ihtiyacı dozunda bırakmazsak başkalarına değil, kendimize aşık bir insan olursak ve “ ENEMİZE” tapınır hale gelirsek büyüyeceğimiz yerde küçülürüz. Diyojen'e sormuşlar : **“Sen mi daha değerli bir alimsin, yoksa Eflatun mu?”** Diyojen: **“ Ben kum gibiyim ama Eflatun altın gibidir.”** Aynı şeyi dinler de öğütlemektedir. Fussilet : 34” **İyilikle kötülük denk değildir. Sen kötülüğü en güzel olanla defet. Bir de bakmışsın ki, seninle arasında düşmanlık olan kişi sanki sıcacık bir dost oluvermiş.”** Peygamberimiz : **“ Nefsiniz için sevdiğiniz şeyi kardeşiniz için sevmedikçe, hiç biriniz mü'min olamazsınız.”** Budizm: **“Sana ıstırap veren şeyi başkalarına yapma”** Tevrat Hıristiyanlık: **“ İnsanların sana acı veren şeyle başkalarını incitme”** Buda Yahudilik: **“ Senin için yapmalarını istediğin her şeyi sen de onlar için yap.”** Matta incili. Konfüçyüs:” **Sana başkalarının yapmasını**

istemediğın şeyi başkalarına yapma” Hinduizm:” İŖte en yüksek kanun budur. Sana yapımsını sevmediğın şeyi başkalarına yapma” Taoizm:” Komşunun kazancını kendi kazancın gibi, onun zararını kendi zararın gibi kabul et” Zerdüştlük: “ Yalnız kendisi için kötü olan şeyi komşusuna yapmayan insan iyi insandır.” Görüyorsunuz dinimiz kötülüğü iyilikle def etmemizi istediğı gibi hak ve batıl bütün dinler kardeşliğı, karşılıklı yardımlaşmayı kendimizden ziyade muhatabımızın iyi olmasını ve ona iyi davranmamızı sağık vermektedir. Birbirimizi sevmeden birbirimizi anlayamayız. Hal böyle iken her seçimde olduğı gibi, 31 Mart seçimlerine girerken de başta siyasi parti liderlerimiz olmak üzere taşradaki siyasilerimize kadar birbirlerine olan hitaplarını bazen yüzümüz kızarak dinledik. İnanç bakımından aralarında asgari değıl, azami müşterekliğı olan kardeşlerimiz millete kardeş olmayı, bir ve beraber olmayı öğütlerlerken neden kendi aralarında düşmanca davranırlar bunu anlamış değılim. Üstelik de biz sade vatandaşlar olarak bu çekişmelerden son derece rahatsızız. Umarım bundan sonraki seçimlerde bu üsluptan vaz geçilir. Daha yumuşak, daha kardeşçe bir üslup tercih edilir. Elbette bu bu kolay bir yol değıldir. Zaten kolay olsaydı, asırlardan beri bütün dinler, bilge insanlar ve filozoflar bunu vaaz etmezlerdi.

Kolay olan geçmiş, ölmüş insanların arkasından büyük bir teessürle bahsetmek, onları ne kadar sevdiğimizi hatırlatır. Hâlbuki onlara hayatta iken insan için gerekli olan itibarı gösterip de onlardan daha çok yararlansak olmaz mıydı? Almanya’da bulunurken bir işçi kardeşim Almanya’nın Chemmüz şehrinde mevta bir bayanın mezar taşındaki yazıdan söz etmişti. Bütün hayatı ıstırapla geçen bir bayan hayatta iken mezar taşına: “ **Mezarıma çiçek koymayınız, hatta başınızı çevirmeden geçiniz Bütün ömrüm boyunca bir tek kişi benimle ilgilenmedi. Bundan sonraki yapmacık ilginizle beni hiç olmazsa ebedi uykumda rahatsız etmeyiniz.**” Çinli bir bilgin öğrencileri ile büyük bir kabristanı geziyor ve mezar taşlarındaki yazıları okuyormuş. Taşların üzerindeki övgüler adamcağızı düşündürmüş ve demiş ki: “ **Bu dünyanın düzelmesi için biricik çare yaşayanların hepsini öldürmek, ölüleri de diriltmektir.**” Halbuki yaşayanlar arasında da ölüler kadar iyi insanlar vardır. Fakat ne yazık ki biz diriler, iyiler öldükten sonra onları sevmeğe ve takdir etmeye başlıyoruz. Bütün insanların ağızından düşmeyen ve en çok kullandıkları karşılıklı sevginin temel bir ihtiyaç olduğunda iltifat

etmiş olmalarına rağmen şu hikmet ne kadar düşündürücüdür. **“ insanların komşularından nefret etmeğe yetecek kadar sebepler yanında, onları sevmeğe yetmeyecek kadar da dinleri vardır.”** Başkalarından nefret eden, onlara kin bağlayan onları kıskanan fertlerden teşekkür eden toplumların huzur içinde yaşamalarına imkân ve ihtimal yoktur. Toplumların huzur içinde yaşamasının Formülünü de Rabbimiz Fussilet 34: **“Hem iyilik de bir değildir, kötülük de. Kötülüğü en güzel bir şekilde (iyilikle) sav. O zaman seninle kendi arasında bir düşmanlık olan kişinin, sanki samimi bir dost gibi olduğunu görürsün.”** buyurmuştur. Aksi takdirde kötülüğe ve çirkinliğe aynıyla mukabele etmek fertler ve fertlerin teşkil ettiği toplumlarda vesvese, korku ve huzursuzluk artarak devam eder. Muhtaç oldukları huzura kavuşamaz Hitler ve benzerleri nefretle insanları birleştirmeye çalıştılar. Ama ilahi insan sevgisi karşısında perişan olup gittiler. İnsan hatırı için insan sevilmez Allah hatırı için, Allah değer verip insan olarak yarattığı için sevilir. Sadece insan değil yaratılan canlı cansız her varlık sevilir. Çünkü her varlıkta Allah'ın yaratılış mührü vardır da ondan. Şunu bilelim ve baştan kabullenelim. Her oyunda, olduğu gibi her seçimde bir yenen, bir de yenilen vardır. Centilmen ona derler ki, yenilmeği kabul eder, hasmının üstün taraflarını kabul eder, maçtan sonra onun elini sıkar ve gelecek oyuna daha iyi hazırlanmaya çalışır, mızıkçılık etmez, hakeme küfür etmez. Yenilgisinin sebeplerini araştırır. Ona göre hazırlığını yapar. Yenen de, galibiyetiyle gururlanmamalıdır. Gurur ve kibir şeytanın ilahi huzurdan kovulmasına sebep olmuştur. Bize düşen rolümüzü en güzel şekilde icra etmek ve oynamaktır.

Yüce Yaraticımız, Ulu Hakemimiz bize takdir ettiği rolümüzü ne kadar dürüst oynadığımıza göre hükmünü verecektir. Ulusal ve mahalli siyasetçilerimize dört buçuk yıl sonra yapılacak genel seçimlerde bugüne kadar kullandıkları üsluplarını gözden geçirmeleri temennisiyle başarılar diliyorum.www.kadirkeskin.net